

GAWĘDA OBOZOWA

Zakres wiadomości harcerza

Aby stać się harcerzem, zaciągniesz się do zastępu istniejącego w twojej klasie lub szkole. Jeśli zastępu jeszcze nie ma, możesz sam go stworzyć (w porozumieniu z którymś z profesorów) przy pomocy innych 6-7 chłopców. Jeśli możliwe, powinni to być rówieśnicy. Jednemu z nich potem powierzycie rozkazy nad zastępem, jako zastępowemu, on zaś mianuje przodownika. Kilka zastępów razem będzie stanowić drużynę, pod wodzą harcmistrza, zwanego drużynowym, tego wam dostarczy Naczelnictwo Harcove miejscowego gniazda sokolego.

Wszyscy potem ślubujecie: 1. wierność Ojczyźnie, 2. pomoc bliźniemu w potrzebie i 3. posłuszeństwo prawu harcowermu. Wyuczycie się tajnego znaku harcerza i zawołania swego zastępu.

Każdemu zastępowi nadacie nazwę jakiegoś zwierzęcia, każdy zaś harcerz ma się wyuczyć naśladowania głosu tegoż zwierzęcia, w celu porozumienia z druhami, zwłaszcza w nocy. Nie wolno używać „zawołania” cudzego zastępu. Prawo harcowerne wymaga od was, abyście byli karni, uprzejmi i weseli. Praca wasza będzie polegać głównie na ćwiczeniach i grach harcowernych. Gdy tym sposobem nabędziecie dość wprawy, przystąpicie do egzaminów.

Hasłem harcerza jest „Czuwaj!”, co oznacza, że harcerz ma być zawsze gotowy do służby Ojczyźnie i do pomocy bliźnim.

A otóż najważniejsze wiadomości harcerza:

Rycerskość

Gdy w wiekach średnich wytworzyły się u ówczesnego rycerstwa cnoty godne naśladowania, to dzisiaj, gdy o istocie rycerstwa stanowi już nie stan ani urodzenie, ale osobista zasługa człowieka, powinny te cnoty znaleźć tym szersze zastosowanie. I oto cześć stała na czele tych zalet, o które walczone i za które oddawano życie. Ani kłamstwo, ani kradzież nie splamiły tych dawnych rycerzy. Raczej życie oddać, niż dopuścić się takich występków, było ich zasadą. Zawsze gotowi oddać życie w obronie swej Ojczyzny, walecznie ścierali się z wrogiem, gdziekolwiek się okazał i z którejkolwiek strony zagrażał krajowi. I dawny rycerz, podobnie jak wasz zastępowy, miał przodownika i 4-6 harcerzy, miał swego giermka i swych paziów. I cała ta gromadka szła z sobą ręką w rękę, mając na oku czystość swej stawy i wierność dla swej Ojczyzny i Narodu. Uprzejmość, szczególnie dla kobiet i dzieci, zawsze ich zdobiła. Nie ociągali się nigdy, ilekroć słabi i bezbronni potrzebowali pomocy, i szczydzili, żyjąc sami skromnie, aby wesprzeć swych współbraci. Jeden drugiego uczył sztuk rycerskich, z których użytek składali na ołtarzu Ojczyzny. O zdrowie swe dbali, wiedząc, że tylko posiadając je, potrafią odpowiedzieć swym obowiązkom. W zasadach rycerskości, ty, młody harcerzu, pójdź za ich przykładem. Staraj się o to, abyś nie opuścił żadnego dnia, nie wyświadczywszy komuś jakiejś przysługi. Myśl o tym wstając rano i przypomnij sobie, czy spełniłeś to, kładąc się wieczór spać. Jeśli zapomniałeś o tym jednego dnia, staraj się na drugi dzień dwie przysługi twym bliźnim wyświadczyć. Pamiętaj, że ten obowiązek mieści się w twym ślubowaniu harcowernym, że na pełnieniu przyjętych na się zadań polega czystość twojej czci. Nie musi być wielki twój dobry uczynek. Spełnisz go już, czy to oddając kilka groszy dla biednych, czy to prowadząc zbłąkanego, kobietę lub dziecko, czy to ustępując w tramwaju lub autobusie miejsca starszemu, czy to dając spragnionemu koniowi lub zabłąkanemu psu wody, czy wreszcie usuwając z chodnika skórkę pomarańczową lub pestkę, na której może się ktoś poślizgnąć. Ale co dzień musisz jakiś dobry uczynek spełnić, a liczy się on tylko wtedy, gdy zań nie przyjmujesz ani oczekujesz nagrody.